

Ключевые слова: антропонимия, прозвище, лексико-мотивационная группа.

Summary

The article provides analysis of the nicknames population of Lviv region based on communist and postcommunist realities. Entire anthroponymic base, which includes such realities, is distributed among five lexico-motivating groups.

Key words: *anthroponomy, nickname, lexico-motivating group.*

УДК 811.161.2'373.23'373.611'282.3(477.82)

Нестерчук О. Г.

*Східноєвропейський національний
університет імені Лесі Українки*

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ ВАРІАНТІВ ІМЕН ЖИТЕЛІВ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ

На думку українських ономастів, сучасні варіанти власних особових імен утворені за допомогою лише трьох різновидів морфологічного способу: суфіксального, регресивного (усічення), усічено-суфіксального, та ще зрідка для цього використовують редуплікацію [4, с. 215; 6, с. 138 – 140; 8, с. 70; 9, с. 133; 10, с. 80; 12, с. 15; 16, с. 89]. Однак у говірках Волинського Полісся (Ківерцівський, Любешівський та Маневицький райони Волинської області) нами виявлено творення варіантів імен за допомогою ще неморфологічної деривації. Безперечно, такі утворення є й серед говірок інших регіонів, а самі носії таких варіантів добре встановлюють, з якої мови вони запозичені.

Варіанти імен на основі писемних пам'яток XIV – XV ст., утворені неморфологічним способом, проаналізувала Л. Л. Гумецька, виділивши окремі семантичний спосіб творення, куди віднесла „слов'янізовані та русифіковані церковні імена” [5, с. 27]. Л. О. Белей поділив антропоніми на лексичному рівні на дві групи: варіанти, запозичені з інших мов, та варіанти, зумовлені номінацією одного суб'єкта за різними його властивостями [1, с. 11 – 12]. У „Словнику української ономастичної термінології” Д. Бучка і Н. Ткачової для цього словотворення запропоновані терміни *лексична деривація* та *лексико-семантичний*

спосіб деривації [2, с. 112]. Ми користуватимемося терміном лексико-семантична деривація.

У статті робимо спробу проаналізувати варіанти імен, утворені неморфологічним способом. Порівнюємо фіксовані розмовні імена із їхніми російськими та польськими відповідниками.

Упродовж багатьох віків українські землі перебували у складі різних країн, де державною була не українська мова, де панували різні обмеження для рідного сова, де в офіційних паперах навіть антропоніми „перекладали” панівною мовою, де контактували – за бажанням і за небажанням – представники різних національностей, а все це і призвело до запозичень не тільки апелятивів, а й антропонімів. У сучасних волинсько-поліських говірках найбільше запозичень насамперед із російської мови (іменник і надалі поповнюється такими росізмами), менше полонізмів (значна їх частина вже „вмерла” зі смертю носіїв, що були народжені у двадцятих та тридцятих роках минулого століття), зрідка представники найстаршого покоління використовують церковнослов’янські форми (за тодішньою церковною традицією), натомість у мовленні сучасної молоді уживані запозичення з англійської, частково французької та іспанської мов, які перейняли безпосередньо з фільмів та телесеріалів.

Уплив російської мови спостерігаємо і в сучасній Україні початку ХХІ століття не лише на рівні побутового спілкування, зокрема серед розмовних варіантів особових імен, а й в офіційному написанні прізвищ (напр., серед корінних жителів Волинської області – *Алексюк, Калиновський, Клімчук, Литвін, Максимюк, Прокопюк, Сокол*) та у використанні патронімів (*Константиновна, Нікітішна, Савішна, Сан Санич*).

Дослідниця актової мови Р. Й. Керста зазначає, що усічені імена на *-а* в українських писемних пам’ятках ХVІ ст. мало вживані – такі утворення „найбільш поширені в російській мові і <...> є більш типовими для російських народних говорів, ніж для літературної мови” [8, с. 85]. Російська дослідниця О. В. Суперанська зазначає, що скорочені російські форми імен *Маша, Саша, Даша, Валя, Галя, Коля, Толя* та ін. найбільш улюблені серед росіян [14, с. 17]. Зауважимо, що у трьох групах говірок Західного Полісся ці варіанти імен по-різному прижилися: у берестейсько-пінських це вже „свої” (дається взнаки державна двомовність), у волинсько-поліських – майже „свої” (російська мова й

далі „наступає”), у підляських українських рідкісні (старше покоління поступово відмовляється від них).

Отож, детальніше проаналізуємо запозичені російські варіанти особових імен.

Чоловічі імена

Ал'оша || *Гал'оша* < Олексій (у багатьох н.пп.) – пор. рос. *Алёша* [14, с. 50]; *Арт'ом* (Брв, НРд, Прл, Чрв – „на старих чоловіків”) – пор. рос. *Артём* [14, с. 61]; *Вал'єра* (усі н.пп.) – пор. рос. *Валера* [14, с. 69]; *Ван'а* || *Ван'о* (у багатьох н.пп.) – пор. рос. *Ваня* [14, с. 71]; *Грі'иша* (усі н.пп.) || *Гри'иша* (Слн) – пор. рос. *Грыша* [14, с. 92]; до речі, цей варіант імені (*Гриша*) зафіксований і в Реєстрі Війська Запорозького [7, с. 513]; *Й'аши* < Яків (у багатьох н.пп.); див. рос. *Яша* [14, с. 367]; *Ж'ора* < Георгій (Грдк, Ддв, Крп) – пор. рос. *Жора* [14, с. 121]; *Л'ова* < Лев (Грн, Злс) – пор. рос. *Лёва* [14, с. 163]; *М'иша* || *Мі'иша* (усі н.пп.) – пор. рос. *Миша* [14, с. 209]; *Ник'ола* (Клк, Крсн) – пор. рос. *Никола* [14, с. 219–220]; *Ол'ікс'єї* (МОс) || *Ол'екс'єї* (Чрв) – пор. рос. *Алексей* [14, с. 228]; *Па'иша* (у багатьох н.пп.) – пор. рос. *Паша* [14, с. 247]; *П'єт'а* || *П'єт'а* (у багатьох н.пп.) – пор. рос. *Петя* [14, с. 252]; *Са'иша* < Олександр (усі н.пп., Сфн „після війни”) – пор. рос. *Саша* [14, с. 281]; *С'єн'а* || *С'єн'а* < Семен (ВВд, Жрн, СтПд) – пор. рос. *Сеня* [14, с. 287]; *Сер'ї'єї* (Чвн „на старого”) та його варіанти: *С'єр'її* (Чрв), *С'єрик* (Грн), *Сер'ога* (Срх), *С'єр'ожа* || *Сир'ожа* || *Сир'ожа* || *С'ір'ожа* (Грн, Жрн, Кмн, Лсв, Нсв, Скр, Срх) || *С'ір'ожа* (у багатьох н.пп., Сфн „на старого”) – пор. рос. *Сергей*, *Серёжа* [14, с. 288–289], пор. *С'ірг'а* і *С'ірг'о* (Лпн); *С'ім'й'он* || *С'ім'н'он* || *С'ома* < Семен (у багатьох н.пп.) – пор. рос. *Семён* [14, с. 289]; *Ст'опа* < Степан (усі н.пп.) – пор. рос. *Стёпа* [14, с. 299]; *Тро'иша* < Трохим (Окн, Рзн, Слн, СтПд) – пор. рос. *Троша* [14, с. 316]; *Ф'єд'а* || *Ф'єд'а* || *Хв'єд'а* (у багатьох н.пп.) – пор. рос. *Федя* [14, с. 328]; однак пор. фіксовані варіанти у Реєстрі Війська Запорозького *Федя*, *Федь* [7, с. 516]; *Ф'іл'ін* < Пилип (Омл, Чмр) – пор. рос. *Филип* [14, с. 334]; *Шу'ра* < Олександр (Глз) – пор. рос. *Шура* [14, с. 354].

Жіночі імена

Ан'а (у багатьох н.пп.) – пор. рос. *Анна* [14, с. 55]; *В'єра* (усі н.пп.) – пор. рос. *Вера* [14, с. 76]; однак ця форма могла виникнути незалежно від рос. варіанта, оскільки в частині говірок **ē* (z) дав рефлекс [e]: *в'єха*, *й'єхати*, *й'єсти*, *хл'єб* та ін.; *Га'иша* (Брв, ВЯб, Грд, Грн, Дмш, Клч, Лбз, ЛВл, Цмн) – пор. рос. *Гаши* [14, с. 86]; *Гал'їна* (Слн) – пор. рос. *Галина* [14, с. 83]; *Да'иша* (Ктв „стара жінка”, Ост – старша жінка, Пдк) – пор. рос.

Даша [14, с. 97]; *Жѣн'а* (у багатьох н.пп.) – пор. рос. *Жэня* [14, с. 121]; *Йелѣна* < Олена (Грд) – пор. рос. *Елена* [14, с. 112]; *Кс'ўха* (усі н.пп., вживає переважно молодше та середнє покоління) – пор. рос. *Ксюха* [14, с. 155]; *Л'ѣна* (у багатьох н.пп.; вживає молодше і середнє покоління) – пор. рос. *Лена* [14, с. 166]; *Мáша* (у багатьох н.пп. серед молодшого покоління) – пор. рос. *Машиа* [14, с. 197]; *Натáша* (у багатьох н.пп.) – пор. рос. *Наташиа* [14, с. 216]; *Пáша* < Парася (у багатьох н.пп.) – пор. рос. *Пашиа* [14, с. 247]; *Сáша* (у багатьох н.пп. серед молодшого та середнього покоління) – пор. рос. *Сашиа* [14, с. 281]; *Шўра* (Кпл, Скр) – пор. рос. *Шура* [14, с. 354].

Отже, у волинсько-поліських говірках виявлено 22 чоловічих та 14 жіночих варіантів особових імен-росізмів.

Для дослідників українського іменника стоїть завдання, як кваліфікувати широко вживані російські варіанти імен, що стали твірними основами для дериватів з українськими словотворчими суфіксами. П. П. Чучка до власне українських імен відносить „всі похідні варіанти імен, утворені від запозичених за допомогою українських словотворчих засобів” [16, с. 138 – 139]. Отже, і ми їх уважаємо українськими варіантами.

Наведемо приклади таких російських варіантів імен, до яких додані українські словотворчі суфікси:

-ен'к-а: *Сáшен'ка* („посля війни” Сфн); пор. широку вживаність таких варіантів на всій території України [15, с. 263];

-к-а: *Ал'ўшка* || *Гал'ўшка* (Срх, СтПд), *Вán'ка* (Грн, Злс, Зрч, Кмр, Нвс, Рзн), *Йáшка* < Яків (ВВд, Грн, Злс, Клб, Крп, Ктв, Окн, Слн), *М'ўшка* || *Міўшка* (Дбш, Двж, Клд, Крп, Нвк, Нвс, Пдг, Прл, Рмш, Стн, Хрс), *Сáшка* (Грдк (старий)), *С'ómка* < Семен (ВЯБ, Грм, Двж, Жбк, Злс, Окн, Рзн, Стн), *Ст'ópка* < Степан (Грн, Злс, Кпл, Ктв, Лпн, Нчг, Ост, Рзн, Стн, Чмр, Чтв), *Т'ómка* < Артjom (Брв, Грз); *Гáшка* < Гафія (Грн, Згр, Нвс, Свр, СтЧр, Чтв) – пор. уживання цих варіантів в інших регіонах [15, с. 20, 262, 264, 332, 349, 414; 3, с. 281; 16, с. 91].

У мовленні жителів Волинського Полісся збережені церковнослов'янські форми деяких власних імен, що притаманні насамперед представникам найстаршого покоління; частина таких форм перейнята старшим і середнім поколінням, пор.: *Владíмир* || *Влад'ím'ір* || *Влад'імер* || *Влад'імѣр* || *Влад'імір* || *Владимі́р* || *Владим'ір* || *Владимóр* (у багатьох н.пп.) || *Лад'імир* (Слн) – пор. церков. [13, с. 41, 109]; *Николáй* (у багатьох н.пп.) – пор. церков. [13, с. 138].

У досліджуваних говірках зафіксовані такі запозичення з польської мови:

Чоловічі імена

А́ндрик || *Гéндрик* (Чтв) – пор. польськ. *Andrek* < Andzeja [17, с. 51]; *Вал'димáр* < Володимир (МГл) – пор. польськ. *Waldemar* [17, с. 16]; *Влад* || *Влáдик* || *Влáд'ік* < Володимир (Ддв, Крп, Мтл, Стн, Стр) – пор. польськ. здрібнілі форми від *Włodzimierz* – *Włodko* || *Włodk* || *Włodek* [17, с. 330], форму імені *Влáде"к* зафіксовано у холм. говірках [11, с. 363]; *Гéл'о* < Ілля (Двж, Зрч) – пор. польськ. *Gelij* [18, с. 143]; *Гéн'о* < Євген (СтПд) – пор. польськ. *Genio* < Eugeniusz [17, с. 120]; *Грес'* < Григорій (Чвн) – пор. польськ. *Grześ* < Grzegorz [17, с. 138]; *З'у́ник* < Зиновій (Олк) || *З'у́нчик* < Зиновій (Чтв), *Дзéн'ко* < Зиновій (Рзн) – пор. польськ. *Zenek*, *Zenuś*, *Zenio* < Zenon [17, с. 337]; *Йан*, *Йáник* < Іван (Злс, Клб, Клк, ЛВл, Пдг, Скр, Стн, Хлн) – пор. польськ. *Jan* < Iwan [17, с. 159], *Janek* < Jan [17, с. 166]; *Й'у́з'о* (Злз, Клк, МГл, Сфн, Угр) || *Й'у́з'ік* || *Й'у́зик* < Йосип (у багатьох н.пп.) – пор. польськ. *Józio*, *Józek*, *Józik* < Józef [17, с. 175]; *Лáдик* < Володимир (Слн, Чтв) || *Лáз'о* || *Лóз'о* (Клк, Шлп) – пор. польськ. *Włodek*, *Włodzio*, *Włodziu* < Włodzimierz [17, с. 331]; *Мау'е́ї* < Матвій (Чвн) – пор. польськ. *Maciej* < Matthias, Mateusz [17, с. 220]; *М'і́хал* || *М'і́хал'* || *Мі́хал'* (Ств) < Михайло (Бдч, Глз, Ддв, Клб, Крс, Мщн, Плч, Хрл) – пор. польськ. *Michał* < Michael [17, с. 241], інші похідні форми до *Michał*: *Michalek*, *Mishaś*, *Misiek*, *Miś* [17, с. 242].

Жіночі імена

Гал'і́нка < Галина (Бдч, Ддв, Дчн, Ждч, Жрн, Слн, Чмр) – пор. польськ. *Halinka* [17, с. 142]; *Кáс'а* < Катерина (Бдч, Брв, ВЯб, Грн, Кнп, Мтл, Окн, Скр, Ств) – пор. польськ. *Kasia*, *Kas'ka* [17, с. 186]; *Зóн'а* < Софія (Брз, Брс, Грк, Длс, Злзн, Злс, Лбз, ЛВл, Лхв, Лпн, Пдк, Угр, Хцн) – пор. польськ. *Zonia* [18, с. 433]; *Марі'с'а* || *Марі'с'а* < Марина, Марія (Брс, Бхв, ВЯб, Грдк, Звз, Клч, Рдн, Рзн, Угр, Чрв, Чрс) – пор. польськ. *Marusia* < Maryna [18, с. 275].

Запозичення з інших мов нечисленні. Середнє і молодше покоління, читаючи зарубіжну літературу (рідше) та переглядаючи кіно- чи телефільми (найчастіше), запозичує іншомовні варіанти до „своїх”, тобто адаптованих українцями, імен. Насамперед це стосується школярів. Наведемо такий приклад: після прочитання роману Л. М. Толстого „Війна і мир” у класі *Петр'у* ставали *Пй'єрами*. Досить часто передплатники

журналу „Наталі” *Натáлок* починають іменувати *Натал'і* (у багатьох н.п.п.). Із французької запозичені також *Баз'іл'*, *М'іш'єл'*, *Н'ікол'а*, *Жан:єт*, *Наді'н*, *Серж* та деякі інші. З англійської (американської) мови запозичені *Алік* || *Ал'ік* < Олександр, Олексій, *Ѕек*, *Ѕон*, *Лук*; з іспанської *Пéдро* – для найменування Петра, а Олександра називають *Сáнчо*.

Зауважимо, що така „мода на імена” буває скороминуща, хоч деякі варіанти можуть зберігатися упродовж усього життя носія.

Отже, серед жителів Волинського Полісся фіксуємо розмовні варіанти імен, запозичені із суміжних мов. Такі іменні назви, особливо російськи, поширені серед середнього та молодшого покоління, зазнаючи стандартизації. Уживані давніші українські варіанти імен на **-очк-о**, **-очк-а**, **-ун'-о**, **-ун'-а**, **-ус'-о**, **-ец' -ц'-о**, **-ц'а** та ін. поступово втрачають свою популярність, а на їхнє місце „приходять” імена-замінники з інших слов'янських і неслов'янських мов.

Умовні скорочення назв районів та населених пунктів

Квр – Ківерцівський р-н; *Лбш* – Любешівський р-н; *Мнв* – Маневицький р-н;
Бдч – Бодячів Квр; *Брв* – Боровичі Мнв; *Брз* – Березичі Лбш; *Брс* – Берестяне Квр; *Бх* – Біхів Лбш; *ВВд* – Велика Ведмежка Мнв; *ВЯб* – Велика Яблунька Мнв; *Глз* – Галузія Мнв; *Грд* – Граддя Мнв; *Грдк* – Городок Мнв; *Грз* – Грузятин Мнв; *Гр* – Гірки Лбш; *Грм* – Гороймівка Мнв; *Гр* – Гор'янівка Квр; *Дбщ* – Дубище Квр; *Двж* – Довжиця Мнв; *Ддв* – Дідовичі Квр; *Длс* – Дольськ Лбш; *Дми* – Домашів Квр; *Дчн* – Дачне Квр; *Жбк* – Жабка Квр; *Ждч* – Жидичин Квр; *Жрн* – Жорнище Квр; *Звз* – Звози Квр; *Згр* – Загорівка Мнв; *Злз* – Залаззя Лбш; *Злз* – Залізниця Лбш; *Злс* – Залісоччя Квр; *Зрч* – Заріччя Мнв; *Клб* – Клубочин Квр; *Клд* – Колодії Мнв; *Клк* – Куликовичі Мнв; *Клч* – Кульчин Квр; *Кмн* – Кам'януха Мнв; *Кмр* – Комарове Мнв; *Кпл* – Копилля Мнв; *Крп* – Карпилівка Квр; *Крс* – Красноволя Мнв; *Крсн* – Карасин Мнв; *Ктв* – Котів Квр; *Лбз* – Люб'язь Лбш; *ЛВл* – Любешівська Воля Лбш; *Лпн* – Липне Квр; *Лсв* – Лісове Мнв; *Лхв* – Лахвичі Лбш; *МГл* – Мала Глуша Лбш; *МОс* – Мала Осниця Мнв; *Мтл* – Метельне Квр; *Мицн* – Мощаниця Квр; *Нвк* – Новоукраїнка Мнв; *Нвс* – Новосілля Мнв; *НРд* – Нова Руда Мнв; *Нсв* – Носовичі Квр; *Нчг* – Нічоґівка Мнв; *Окн* – Оконськ Мнв; *Олк* – Олика Квр; *Омл* – Омельне Квр; *Ост* – Островки Мнв; *Пдг* – Підгаття Мнв; *Пдк* – Підкормілля Лбш; *Плч* – Пальче Квр; *Прл* – Прилісне Мнв; *Рдн* – Рудники Мнв; *Рзн* – Розничі Мнв; *Рми* – Ромашківка Квр; *Свр* – Северинівка Мнв; *Скр* – Сокиричі Квр; *Слн* – Сильне Квр; *Срх* – Серхів Мнв; *Ств* – Ставок Квр; *Стн* – Ситниця Мнв; *СтПд* – Старі Підцаревичі Квр; *СтЧр* – Старий Чорторійськ Мнв; *Сфн* – Софіянівка Мнв; *Угр* – Угриничі Лбш; *Хлн* – Холоневичі Квр; *Хрл* – Хорлупи Квр; *Хцн* – Хоцунь Лбш; *Цмн* – Цміни Мнв; *Чвн* – Човниця Квр; *Чмр* –

Чемерин Квр; *Чрв* – Череваха Мнв; *Чрс* – Черськ Мнв; *Чтв* – Четвертя Мнв; *Шлп* – Шлапань Лбш.

Список використаної літератури

1. Белей Л. Е. Вариантность антропонимов на разных уровнях украинского языка : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.02 – языки народов СССР (украинский язык) / Л. Е. Белей. – Ужгород, 1986. – 23 с.

2. Бучко Д. Словник української ономастичної термінології / Д. Бучко, Н. Ткачова. – Х. : Ранок – НТ, 2012. – 256 с.

3. Горбач О. Зібрані статті. Діалектологія / О. Горбач. – Мюнхен, 1993. – Т. 5. – 659 с.

4. Горпинич В. О. Кононотативні власні імена як джерело вивчення історичної морфеміки української мови / В. О. Гопинич // Питання історичної ономастики України. – К. : Наукова думка, 1994. – С. 214–225.

5. Гумецька Л. Л. Нарис словотворчої системи української актової мови XIV–XV ст. / Л. Л. Гумецька. – К. : Вид-во Академії наук Української РСР, 1958. – 297 с.

6. Демчук М. О. Слов'янські автохтонні особові власні імена в побуті українців XIV – XVII ст. / М. О. Демчук. – К. : Наукова думка, 1988. – 169 с.

7. Індекс власних особових імен // Реєстр Війська Запорозького 1649 року / підг. до друку Н. Л. Осташ, Р. І. Осташ – К. : Наукова думка, 1995. – С. 513 – 516.

8. Керста Р. Й. Українська антропонімія XVI ст. Чоловічі іменування / Р. Й. Керста. – К. : Наукова думка, 1984. – 151 с.

9. Кравченко Л. О. До питання класифікації розмовно-побутових варіантів імен / Л. О. Кравченко // Актуальні питання антропоніміки : зб. матеріалів наук. читань пам'яті Ю. К. Редька / відп. ред. І. В. Єфименко. – К. : Видавничий дім „Академперіодика” НАН України, 2005. – С. 130–137.

10. Лук'янюк К. М. Особливості буковинського іменника / К. М. Лук'янюк, О. К. Пілат // Українська мова на Буковині : мат. Всеукр. наук. конф., присвяченої 160-річчю від дня народження Юрія Федьковича (Чернівці, 13 – 15 жовтня 1994 р.). – Чернівці : Рута, 1994. – С. 78 – 80.

11. Осташ Н. Словник діалектної лексики переселенців із Холмщини / Н. Осташ // Діалектологічні студії. 4 : Школи, постаті, проблеми / відп. ред. П. Гриценко, Н. Хобзей. – Львів : Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2004. – С. 355 – 378.

12. Панцьо С. Є. Антропонімія Лемківщини : монографія / С. Є. Панцьо. – Тернопіль : Книжково-журнальне вид-во „Тернопіль”, 1995. – 132 с.

13. Славянскій именовсловъ или собраніе славянскихъ личныхъ именъ / сост. священник М. Морошкин. – СПб., 1867. – 213 с.

14. Суперанская А. В. Словарь народных форм русских имен / А. В. Суперанская. – М. : Либроком, 2010. – 368 с.

15. Трійняк І. І. Словник українських імен / І. І. Трійняк. – К. : Довіра, 2005. – 508 с.

16. Чучка П. П. Антропонімія Закарпаття : монографія / П. П. Чучка. – К. : Папірус, 1969. – 671 с.

17. Grzenia J. Słownik imion / J. Grzenia. – Warszawa : Wydwnictwo Naukowe PWN, 2002. – 362 s.

18. Rymut K. Słownik imion współcześnie w Polsce używanych / K. Rymut. – Kraków : Drukarnia Kurii Prowincjalnej X.X. Pijarów, 1995. – 439 s.

Анотація

У статті проаналізовано творення варіантів власних особових імен лексико-семантичним способом. Виявлено запозичення з російської, польської та інших мов серед представників різних вікових груп.

Ключові слова: *варіанти імен, неморфологічна деривація, лексико-семантичні варіанти імен.*

Анотация

В статье проанализировано лексико-семантические варианты мужских и женских имен. Обнаружены заимствования из русского, польского и других языков среди представителей разных возрастных групп.

Ключевые слова: *варианты имен, неморфологическая деривация, лексико-семантические варианты имен.*

Summary

The article analyses the lexico-semantic variants of masculine and woman names. Found borrowings from Russian, Polish languages among the older generation and other languages among the younger generation, with the help of which are formed by registered names.

Key words: *variants of the names, unmorphological derivate, lexico-semantic variants of the names.*